

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 108/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K. B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 35, čl. 36 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce č. 111 o diskriminácii (zamestnaní a povolání) oznámením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 12. februára 2008 č. k. VI/2 Pz 4/08-10, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. marca 2008 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 35, čl. 36 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce č. 111

o diskriminácii (zamestnaní a povolani) oznámením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) z 12. februára 2008 č. k. VI/2 Pz 4/08-10, ktorým odložila opakovaný podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania vo veci vedenej Okresným súdom Bardejov (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 4 C 732/98.

Sťažovateľ uviedol, že predmetom konania pred okresným súdom boli jeho nároky plynúce z pracovného pomeru. Tento spor bol právoplatne skončený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 236/06 z 2. marca 2007. Podľa názoru sťažovateľa došlo v konaní k viacerým závažným porušeniam zákona, zistenia súdu nezodpovedajú skutkovému stavu a rozhodnutie je v rozpore s ustanoveniami Zákonníka práce účinného v relevantnom čase. Z tohto dôvodu sa sťažovateľ podnetom, ako aj opakovaným podnetom adresovaným generálnej prokuratúre domáhal podania mimoriadneho dovolania.

Generálna prokuratúra na základe opakovaného podnetu sťažovateľa preskúmala podľa § 34 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) zákonnosť vybavenia jeho podnetu Krajskou prokuratúrou v Prešove a v liste z 12. februára 2008 mu oznámila, že neboli zistené podmienky na podanie mimoriadneho dovolania upravené v § 243e a § 243f ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Sťažovateľ nesúhlasí so závermi generálnej prokuratúry a preto žiada, aby ústavný súd vyslovil, že boli porušené jeho základné práva, aby anuloval vybavenie opakovaného podnetu generálnou prokuratúrou a prikázal jej podať mimoriadne dovolanie do 26. marca 2008. Sťažovateľ tiež žiada, aby mu bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v sume 180 000 Sk a náhrada trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 43/07).

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv nevyhovením jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania.

Zákonné predpoklady na podanie mimoriadneho dovolania sú upravené v § 243e a nasl. OSP. Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorého využitie ako procesného inštitútu patrí výlučne generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“). To znamená, že nejde o základné právo sťažovateľa, ktoré by bolo možné zahrnúť pod čl. 46 ods. 1 ústavy.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu na vyhovenie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie mimoriadneho dovolania neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora rozhodnúť o tom, či podá alebo nepodá mimoriadne dovolanie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, IV. ÚS 344/04, II. ÚS 144/05, I. ÚS 43/07).

Z obsahu základného práva sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy možno vyvodíť povinnosť, aby sa prokurátor podnetom sťažovateľa zaoberal podľa príslušných ustanovení zákona o prokuratúre, nemožno však z neho vyvodíť základné právo, resp. právny nárok, aby podnetu aj vyhovel. (m. m. III. ÚS 115/01). V nadväznosti na to nemohlo dôjsť ani k porušeniu práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa Dohovoru medzinárodnej organizácie práce č. 111 o diskriminácii (zamestnaní a povolani).

Opierajúc sa o uvedené ústavný súd dospel k záveru, že nevyužitím práva generálneho prokurátora podať vo veci sťažovateľa mimoriadne dovolanie nemohlo dôjsť k porušeniu označených základných práv sťažovateľa, pretože platná zákonná úprava nezakladá sťažovateľovi právo (právny nárok) na vyhovenie jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania zo strany generálneho prokurátora.

Z listu generálnej prokuratúry č. k. VI/2 Pz 4/08-10 z 12. februára 2008 vyplýva, že v rámci vybavovania ďalšieho opakovaného podnetu sťažovateľa preskúmala spisový materiál okresného súdu a vysporiadala sa s námietkami sťažovateľa obsiahnutými v jeho

podnete, ako aj opakovanom podnete, a to v rozsahu zákonných dôvodov na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243f ods. 1 OSP. Podľa názoru ústavného súdu bol podnet sťažovateľa riadne vybavený v súlade so zákonom o prokuratúre.

Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť. V nadväznosti na tento záver už bolo bez právneho významu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2008